

Váradi Marianna

A művészi hangképzés kérdései, és néhány példa a magyar operafordítások énekelhetőségének problematikájáról.

(mesterdoktori értekezés kivonat)

Értekezésem gondolatébresztő összegzés gyakorló énekesek, magánéneket hallgatók, és minden érdeklődő számára. Bemutatja a tiszta és érthető intonáció elérésének leggyakoribb problémáit, nemcsak általánosságban, hanem specifikusan a művészi ének oktatását és gyakorlatát vizsgálva. Rámutat az énekest befolyásoló pszichológiai, didaktikai, énektechnikai, fizikai, akusztikai, történeti és művészi kérdésekre, melyek bonyolult összefüggése határozza meg az éneklés gyakorlatát.

A nyelvünk fonetikai kérdéseit tárgyaló részben összefoglalásra került egy olyan, az énekes számára is átlátható, a gyakorlat szempontjából vezetett, sűrített leírás, ami kellő ismeretet adhat egy induló énekművész számára, önmaga és hangja, mint művészete eszköztárának analitikájához. Így, az alapoktól a hangképző szervek működésén keresztül jutunk el az énekművészet, és azon belül is, az opera gyakorlatának napjainkban is aktuális kérdéseire.

Igyekeztem azon nézetemnek kellő nyomatékot adni, hogy az énekesnek hazai vagy éppen nemzetközi színpadon, mindig keresnie kell a feladataihoz szorosan kötődő megújulási lehetőséget. Az ehhez szükséges nézőpontok, valamint a belső igény megteremtését, az énektechnikai ismeretekkel együtt, a művészi énekképzés feladatai közé soroltam.

Példáimat operaszínpadi szerepeim és azok magyar fordítása alapján válogattam. Célom volt olyan tipikusnak mondható hibák felmutatása, ami segítséget ad a műfaj sajátosságainak mélyebb megértésére. Igyekeztem az egész dolgozat folyamán az éppen tárgyalt kérdéskörrel az azt érintő művészi hitvallásomat is elmondani, ösztönözve a tanítványokat, a saját nézeteik alakítására, kibontására. Az eddigi oktatói tapasztalatom, hogy a fiatalok, kedvvel, és értő módon közelítenek a felvetett kérdésekhez.